

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 31

31. července 2011

Cena: 7 Kč

STATUTÁRNÍ ZÁSTUPCI CÍRKVE K PROJEKTU CENTRA MISTRA JANA HUSA

Před nedávnou dobou se v Památníku Mistra Jana Husa v Husinci u Prachatic uskutečnil Den otevřených dveří, 5. července jsme se zde sešli ke vzpomínce na Mistra Jana Husa. Návštěvníci obou setkání si mohli prohlédnout místo tradičně označované za rodiště velkého reformátora, kam již od dob utrakvismu směřovaly kroky mnoha poutníků. K vidění je zde nejen Mistrova rodná světnička, ale i další prostory národní kulturní památky, kterou naše církev převzala do správy před rokem – v červenci 2010 poté, co byla vybrána v soutěži na pronájem památníku. Od té doby se stala řada významných věcí a vyvstala také řada otázek. Věříme, že odpovědi na ně budou zajímat i čtenáře Českého zápasu. Získali jsme je od těch nejpovolanějších – statutárních zástupců Církve československé husitské: bratra patriarchy ThDr. Tomáše Butty, finanční zpravodajky sestry ing. Miroslavy Studenovské a místopředsedkyně ústřední rady sestry RNDr. Ivany Macháčkové.

** Můžete říci na úvod několik slov k významu tohoto místa?*

Tomáš Butta: Zájem o známou osobnost bývá spojen s zájmem o jeho rodiště. V případě českého reformátora Mistra Jana Husa se jeho tradiční rodiště, Husinec u Prachatic, stalo navštěvovaným místem pro věřící již v době utrakvismu. A zvláště se k tomuto místu upírala pozornost v čase národního obrození, kdy Hus byl spatřován jako mimořádná osobnost naší národní historie a kultury. Tehdy do Husince směřovaly zástupy vlastenců a konala se zde velmi početná setkání. Stavba sboru Církve bratrské v blízkosti Husova rodného domku ukazuje na vřelý vztah křesťanů z reformační tradice k této lokalitě. Husovo tradiční rodiště v malebném Jihočeském kraji bylo prohlášeno Národní kulturní památkou a má samo o sobě velmi pestrou historii. Živý zájem o toto místo byl patrný hned po vzniku naší církve. V některých našich sborech se nachází v proskleném výklenku prst – hlína z Husince. Pro některé sbory stavěné v době první republiky byly základní kameny dovezeny symbolicky právě z Husince. Dokonce i rozsáhlé sociální a zdravotní zařízení Domov důstojného stáří v Brně – Maloměřicích, které bylo vybudováno nedávno, má v základech kámen z Husince. To dokládá spontánní zájem o toto místo v naší církvi od počátku až do současnosti.

** Jak hodnotíte současnou situaci po technické stránce? V jakém stavu naše církev objekt převzala a co se*

doposud opravilo a za jaké částky? Dotkly se úpravy také přilehlé zahrady a bezprostředního okolí místa?

Miroslava Studenovská: Naše církev převzala objekt ve značně zanedbaném stavu i s výstavou ze sedmdesátých let, která naprosto neodpovídala požadavkům dnešní doby. Do prvních záchranných prací a provozu vložíme v letošním roce necelé dva miliony korun. To však na důstojnou obnovu této národní kulturní památky zdaleka nestačí. První záchranné práce se dotkly všech tří objektů. Ještě v loňském roce začala oprava střechy, která hrozila zřícením. V roce letošním byly opraveny vnitřní prostory dvou historických objektů, instalována nová moderní výstava, opraveno sociální zařízení pro návštěvníky, kompletně opravena fasáda u jednoho z objektů a provedena spousta dalších drobných prací, vše pod dozorem památkářů. Správce památníku bratr Rudolf Tonzar odvedl obrovské množství práce v objektech i v přilehlé zahradě, kterou vlastními silami zbavil několikaletého divokého porostu.

** V roce 1952 bylo v rámci Památníku otevřeno muzeum, nesoucí však po obsahové stránce ideové znaky své doby. Další výstava pocházela ze 70. let 20. století a ta zde byla až donedávna. Jaká je expozice současná, kterou zde mohli vidět i návštěvníci zmíněných nedávných setkání, a jaká je představa o koncepci budoucí výstavy? Půjde jen o stálou expozici? Kdo se vlastně podílí na realizaci této části projektu?*

Tomáš Butta: Letos na jaře se poda-

řilo uskutečnit instalaci přechodné výstavy, kterou odborně zajišťoval bratr prof. Jan Blahoslav Lášek, děkan Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy. Výstavu tvoří textový a obrazový materiál z výstavy na Pražském hradě z roku 2005, na níž se bratr děkan podílel. Husitské muzeum v Táboře nám ochotně poskytlo repliky vykopávek z Kozího hrádku. Památník tedy slouží veřejnosti a po jeho převzetí jsme jej neuzavřeli. K roku 2015 bude připravována zcela nová výstava. V projektu se počítá s tím, že dva starobylé domy, které tvoří vlastní jádro národní kulturní památky po celkové rekonstrukci, budou využity jako výstavní prostory ve větší míře než dosud. Bude zde

stálá výstava věnovaná Mistru Janu Husovi, jeho životu a dílu. Tradiční Husova rodná světnička zůstane v podstatě nezměněna. Četné prostory v historických stavbách, které jsou zajímavé a pozoruhodně členité, tak nabízejí vhodné výstavní prostory včetně sklepů a půdních prostor. Samozřejmě jakékoli stavební úpravy pro výstavu musejí být projednávány s památkáři, kteří nad národní kulturní památkou přísně bdí. Některé místnosti budou sloužit pro proměnné výstavy a také určitý prostor bude vyčleněn pro výstavy pořádané městem Husinec, jak jsme k tomu vázáni smlouvou. Nová výstava o Mistru Janu Husovi musí být připravena odborně na vyšší, ale také poutavě řešena

s užitím soudobých didaktických a technických prvků, vzhledem k návštěvníkům z řad mládeže a žáků škol. Na pojetí a obsahu nové výstavy bude velmi záležet. Ať již bude svěřena konkrétním odborníkům, bude vznikat v širším odborném a ekumenickém dialogu. V ideové skupině má zastoupení svými odborníky Česko-bratrská církev evangelická, Církev bratrská i Římskokatolická církev. Výstavu by nebylo vhodné pojímat úzce konfesně, ale její obsahová stránka má odrážet v celé šíři Husův význam a odkaz.

** Proběhlo 596. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa, od význam-
Dokončení na str. 3*

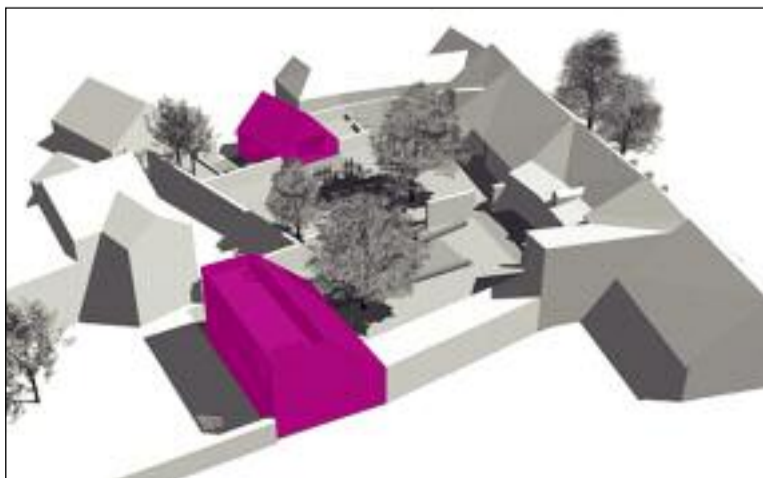
CO NÁM ČLÁNEK O CZ NEŘEKL?

Dne 4. 6. 2011 proběhlo církevní zastupitelstvo, které mělo typické nedostatky, kupř. neoprávněně navržený jiný jednací řád, než byl původně přijatý. Ve chvíli, kdy jsme se Mgr. Radek Zapletal a já ohradili proti této skutečnosti, patriarcha, ale i dr. Ivana Macháčková začali freneticky jednat a tvrdit, že to není pravda. K tomuto příkvyovala i ing. Miroslava Studenovská. Kdybychom se nechali a neprokázali danou skutečnost, byla by bez jakéhokoliv důvodu oktrojována práva církve ve Slovenské republice. Poté, co jsme prokázali, že jde o špatnou verzi jednacího řádu, se nikdo neomluvil. Na toto jsme si zvykli. Diecézní rada v Bratislavě dala několik podání církevnímu zastupitelstvu, která buď byla z nepochopitelných a nevysvětlených důvodů vyřazena, nebo byla do materiálů církevního zastupitelstva zařazena, avšak neprojednána. Kupř. na můj dotaz, kolik má IEP za-

městnanců, jsem se po 10 minutách stejně nedobral přesné odpovědi. K zmatku přispívá i skutečnost, že někteří pracovníci IEP jsou placeni IEP a někteří ústřední radou. Ani zde mi nikdo nevysvětlil, proč se tak děje. Nad těmito drobnými nedostatky by šlo mávnout rukou. Nyní vás chci však upozornit na velice závažné rozhodnutí, které udělala ústřední rada v Praze, ač jsem přesvědčen, že tak nemohla učinit, a to rozhodnutí o záměru využití rodného domu Mistra Jana Husa. Aniž ÚR v ČR svolala stálé předsednictvo církevního zastupitelstva, vypsala bez řádného záměru výběrové řízení na koordinátora projektu. Nevím a nepochopím, z čeho vytvořili kritéria, dle kterých rozhodli, že koordinátor projektu obdrží v roce 2011 odměnu ve výši 400000 Kč. Dříve, než byla podepsána velice nedokonalá a právně nejasná smlouva, jsem na

toto písemně ÚR v ČR upozornil. Za zhruba 8 měsíců práce měl koordinátor obdržet 400000 Kč, aniž bylo včleněno do smlouvy, že alespoň částečně garantuje úspěšnost. Vrcholem však byla skutečnost, že koordinátor ještě neurčeného a neidentifikovaného projektu neměl vypsání dotační titul, ze kterého by měla církev žádat finanční prostředky na projekt muzea a vzdělávacího střediska v Husinci. Na církevním zastupitelstvu jsem se z úst koordinátora ing. J. Talíře dozvěděl, že pravděpodobně nejspíše v říjnu bude dotační titul na náš projekt vypsán. Pokud by však nebyla vyhlášena výzva, tak přesto přese všechno by dle smlouvy bylo vyplaceno ing. J. Talířovi 400000 Kč. Na církevním zastupitelstvu jsem předložil požadavek, aby tato smlouva na koordinátora neplatila pouze do konce roku, ale aby byla dodatkem smlouva rozšířena tak, že

Dokončení na str. 3

Životní krize

Když se ocitáme na křižovatce životní krize, je nám obvykle velmi těžko. Jsme sevřeni úzkostí a nejistotou. Prožíváme stres, ale chceme situaci zvládnout, postavit se jí čelem.

Ukazuje se, že když úspěšně projdeme svízelnou životní krizí, může se to projevit v hlubším „zrání“ osobnosti. Kdo dobře zvládne trauma, zátěžovou situaci, stává se moudřejším.

Sestře Aleně z naší karlínské obce před lety vážně onemocněl manžel, bylo to začátkem 90. let. Zůstala s ním deset let doma. Obětavě se o muže starala, aby nemusel do léčebného ústavu, přestože to znamenalo, že ona pak bude mít minimální důchod. Krátce poté onemocněl i Alenin devadesátiletý tatínek a z naprosté soběstačnosti se stal ze dne na den nechodícím pacientem. „Když zvládnete jednoho, můžete se klidně postarat i o toho druhého!“ pomohla „dobrou radou“ pracovnice na sociálce. Naštěstí s péčí pomáhala i dcera Květoslava. Po čase se podařilo dědečka umístit do léčebny dlouhodobě nemocných, kam za ním obě ženy docházely. Po obětavém a láskyplném zvládnutí náročné situace se u sestry Alenky i u její dcery Květoslavy projevila vyšší míra pokory. Získaly nadhled, otevřenost novým zkušenostem, zlepšila se celistvost jejich osobnosti.

Dokážeme-li statečně zvládat životní břemena a nesobecky pomáhat druhému, tedy jsme altruističtí, vede to obvykle k výraznému „skoku“ ve zrání naší osobnosti. „Nové poznatky bývají přetaveny v nový způsob života,“ konstatují psychologové. Promeditujeme a uvažováním „prověříme“ svou hierarchii hodnot, přebudujeme ji a prohloubíme. Začneme se více zamýšlet nad otázkami bytí a smyslu života. Pod vlivem náročných situací, obtížných břemen, obvykle zmoudříme, zklidníme se, ocitáme se blíže „středu“ svého já. Prohloubí se náš osobní názor na život a silněji vnímáme, že potřebujeme Boha. Jen z vlastních sil se cesta totiž zvládnout nedá.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

7. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije.

Žalm 145,15-16

První čtení z Písma: Izajáš 55,1-5

Tužby:

2. Abychom spoléhali na Krista v každé situaci, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom přemáhali zlo dobrem, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Hospodine, prosíme, ať tvé ustavičné milosrdenství očišťuje a brání tvou církev. Ať tvá dobrotivost ji vždy ochraňuje a řídí, neboť v bezpečí setrvává jedině s tvou pomocí. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 9,1-5

Evangelium: Matouš 14,13-21

Verše k obětování: Exodus 32,11.13.14

Verš k požehnání: Moudrost 16,20

Modlitba k požehnání:

Prosíme tě, Hospodine, ať nás účast na tajemství chleba a kalicha oživí a posílí. Ať nám přinese usmíření i ochranu. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 25, 65, 112, 113, 129, 157, 169, 290, 294

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - Zjevení Janovo 15

Listy sedmi církvím

Pokračování z minulého čísla

Podobně křesťan, který zklamal důvěru v něj kladenou a neobstál ve své odpovědnosti. Dříve nebo později bude svým Pánem volán k účtování. Neudržel bdělost a může tak způsobit duchovní pád mnohých zrovna tak jako voják, který svým spánkem zavinil pád města. Uprostřed zkaženého prostředí Sard zůstalo několik osob, které se nedaly světem poskvřít a udržely si svou neporušenost a morální správnost. Oni „svůj šat nepotřísali“. Co je šat vůči našemu tělu, takové jsou naše zvyklosti vůči našemu reálnému já. Náš způsob života je znám našemu okolí. Nesprávné jednání prozrazuje zkažený charakter; naopak laskavost, jemnost, něžnost a čistota ukazují na naši ušlechtilost. Těm, kdo si zachovali svou čistotu, těm je slíbeno, že budou chodit s Kristem v bílém rouchu. To je odkaz na den vítězství v Římě.

(Viz hesla v Latinsko-českém slovníku J. Pražáka, F. Novotného a J. Sedláčka, Grafická unie Praha 1935: Triumphus – vítězoslavný průvod, který býval za určitých podmínek povolen senátem vítěznému vojevůdci a konal se za účasti senátu, úřadů i všeho obyvatelstva z pole

Martova přes forum do chrámu Jovova na Kapitoliu za provolávání a zpěvu vojska. Ověněný vítěz při něm jel na slavnostním voze a odznaky jeho byly tunica palmata, toga picta, žezlo ze slonoviny a zlatý věnec, jež otrok držel nad jeho hlavou. Toga – svrchní roucho římských občanů mimo válku. Bílou togu oblékali dospělí jinoši poprvé v 17. roce svého věku při zvláštní slavnosti.)

Jestliže si při slavnosti vítězství oblékli římské občane čistou bílou togu pro triumfální průvod, pak v církvi tomu bude podobně: Obleženi v bílém rouchu budou sardští věřící chodit v triumfu s Kristem. Navíc – vítěz, který žil a bojoval pro svého Mistra, bude oblečen v bílém rouchu v den jeho slavného příchodu. Oblékne zářící oděv světla. Sláva bude jeho nádherným slavnostním rouchem, až přijde na hostinu po triumfálním průvodu. V žádném případě – prohlašuje Pán – nebude jeho jméno vymazáno z knihy života.

Znamená to, že jméno věřícího může být z knihy života vyškrtáno? Mojžíš se modlil: „Vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš“ (Ex 32,32), ale tato modlitba vyslyšena nebyla.

Žalmista říká o špatných lidech: „Nechť jsou vymazáni z knihy živých, nezapsáni mezi spravedlivé“ (Ž 69,29). Ale nenaznačuje se tu, že by takto mohla být vymazána jména Božích lidí.

(Viz též A. Novotný: Biblický slovník, heslo „knihy“ str. 333).

Podle komentátora Tatforda mělo tenkrát každé město seznam nebo matriku svých občanů. V tom záznamu bylo zapsáno jméno každého dítěte, které se ve městě narodilo. Jestliže se prokázalo, že někdo z občanů se provinil zradou nebo neloyalností, stihlo ho veřejné zneuctění tak, že jeho jméno bylo ze seznamu vymazáno. Na druhé straně, kdo vykonal nějaký velký hrdinský čin, který si zasloužil zvláštní vyznamenání, ten byl poctěn tak, že jeho jméno bylo v seznamu občanů napsáno zlatým písmem.

Frederick A. Tatford,
Prophecy's Last Word,
An Exposition of the Revelation,
nakl. Pickering and Inglis Ltd.
London 1. vyd. 1947, paperback
vyd. 1969, reprint 1970 a 1971
Zkrácený překlad: Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

I MÁLO MŮŽE NĚKDY STAČIT

Mt 14, 13 - 21

Není od věci si povšimnout, že perikopa o nasycení zástupu patří mezi nemnohou látku, jež je bez rozdílu přítomna ve všech čtyřech evangeliích. Již to může něco naznačovat o významu a důležitosti tohoto textu v rané církvi. Mohli bychom na tomto místě hovořit o naplnění mesiánského času, jak o něm pojednává Izajášova 55. kapitola, v níž budou všichni nasyceni a všeho bude hojnost a dostatek. To jsou výklady tradiční a poměrně známé a nechci se jimi proto příliš zabývat. Také bychom mohli mluvit o vznešenějším či teologicky vyšším výkladu perikopy o nasycení - jako o předobrazu eucharistické hostiny. Avšak ani tímto výkladem se nechci v čase prázdnin a dovolených příliš zabírat.

Dnešní text se však může stát dobrým materiálem ke stavbě hráze proti „předuchovnělému“ vnímání našeho Pána. Z perspektivy věčnosti (sub speciae aeternatis), kterou přináší Ježíšovo kázání a působení, se nám mohou tělesné potřeby člověka jevit jako něco nepatřičného a skutečně přizemního. Kdo by se v tuto chvíli staral o chléb pro břicho, když k nám Mistr promlouvá slova vedoucí k životu věčnému. A přesto Ježíš není slepý k lidským slabostem a má pro ně pochopení. Jeho učedníci navrhuji, ať už Ježíš zás-tup propustí, aby se každý mohl v klidu najíst doma. To je vzhledem k okolnostem jistě nejjednodušší a rozumné řešení, ale Ježíš učedníkům říká, ať lidem dají sami něco k jídlu. To je důležitý moment celého příběhu a také povzbuzení pro křesťany v tomto čase. V Ježíšově

výzvě zcela určitě není provokace nebo ironie, třebaže mu muselo být jasné, že není v silách učedníků teď a tady nasytit tolik hladových krků. Učedníci přesto se vši vážností a pokorou předložili dvě ryby a pět chlebů. Jinými slovy, vše, co v tu chvíli dali dohromady. Ježíš se jim nesměje, ale přijímá i tu trochu, kterou požehná a rozhojňuje. Ježíš tedy nenasytil zástup z ničeho, ale na počátku jsou ty dvě ryby a pět chlebů od učedníků.

Je jistě chvályhodné vědět o naší lidské nedostatečnosti, ale na druhou stranu bychom se neměli vmlouvat na to, že naše snaha je takřka zbytečná a podléhat jistě skepsi, že křesťanské církve ve světě mnoho k lepšímu nezmění. Neměli bychom se uzavírat do ghetta našich sborů a kostelů. Neměli bychom vyklízet veřejný prostor s tím, že naše výsadní poslání je pouze modlitba a bohoslužba. Cožpak nemá Ježíš v dnešním příběhu upřímnou starost i o tělo člověka? A jak že to může souviset s posláním současné církve? Právě ono minimum se podobně jako u učedníků, kteří se nestyděli za pár ryb a chlebů, může stát nástrojem Božího působení. Ta trocha může spočívat v tom, že křesťanstvo nebude mlčet a zabývat se pouze svými problémy o spásu duše. Ale bude vidět utrpení a bolesti tohoto světa, zprostředkovávat pomoc, upozorňovat na bezpráví a nespravedlnost. Angažovat se v konkrétní pomoci chudým, hladovým, pronásledovaným, nespravedlivě vězněným. Stát na straně života v konfrontaci s dnešní kulturou smrti a nihilismu. Být živým hlasem svědo-

mi lidí dobré vůle. A mohli bychom pokračovat dále. Samozřejmě, že církev nemá možnosti a schopnosti vyléčit všechny bolesti tohoto světa. To po nás ostatně ani Hospodin nechce. Nesmíme však před ním stát s prázdnými rukama. Nemáme ve svém poslání a působení spoléhat sami na sebe, ale na Pána. Máme tedy alespoň nějakou trochu snahy, nějakou trochu vůle a trochu víry, kterou bychom Pánu předložili k rozhojnění?

Jaroslav Křivánek

Pane,
otevři nám oči,
abychom svět viděli
i s tím, co ostatní
vidět nechtějí,
s jeho bolestmi
a utrpeními.
Ať se těchto ran světa
dotýkáme
jako nevěřící Tomáš
ran Kristových.
Nechť můžeme
napomáhat
k jejich léčení
i naší poctivou,
ale přece nedostatečnou
snahou,
která se tvým
požehnáním
proměňuje
mocným nástrojem
Boží milosti,
která uzdravuje.
Amen.

STATUTÁRNÍ ZÁSTUPCI CÍRKVE K PROJEKTU...

Dokončení ze str. 1
ného jubilea – 600 let upálení - nás dělí čtyři roky. Jistě můžeme počítat s velkou mediální kampaní, s pořádným setkáním a konferencí věnovaných Mistrovi odkazu a je také jasné, že sem do Husince povedou kroky turistů i zájemců o Husovo dílo z řad studentů a badatelů. Podaří se s jistotou do té doby uskutečnit všechny předpokládané etapy rekonstrukce a revitalizace? Počítá obec s vybudováním infrastruktury? Jaký je vlastně postoj představitelů města Husince?

Tomáš Butta: Přípravovaný projekt „Centrum Mistra Jana Husa v Husinci“ má zjednodušeně řečeno dvě těžiště. Tím prvním je historicko-muzejní část a tím druhým je kulturně vzdělávací. S prvním je spojena rekonstrukce historických domů, která je jistě prvořadá. Souběžně s tím souvisí i aktivity vzdělávací a kulturní. V projektu jde o větší využití národní kulturní památky. Ze stodoly má vzniknout víceúčelový sál a na zahradě venkovní hlediště – letní scéna. Součástí centra bude archiv a studovna, modlitebna či meditační prostor, ubytování pro lektory a další zázemí pro kulturní a vzdělávací činnost. Do budoucna je možné vybudování sezónního ubytování v zadní části zahrady, které nebude součástí projektu. Rekonstrukce a revitalizace bude rozdělena na etapy. V první etapě budou rekonstruovány historické objekty pro expozici. Ve druhé etapě bude probíhat rekonstrukce stodoly do podoby víceúčelového sálu a vytvoření letní scény. Ve třetí etapě je možné využít zadní pozemek pro sezónní ubytování pro školy, tábory a další akce. Areál si má zachovat charakter jihočeské zemědělské usedlosti a architektonické řešení musí být provedeno citlivě. Rozhodně není záměrem budovat v Husinci nějaký mrakodrap či monstrózní centrum. Návrh pana ing. architekta Aleše Velíška, který zpracoval objemovou studii, je velmi citlivě řešen, neboť pochází z tohoto kraje a má k němu vnitřní vztah. Zda se podaří projekt uskutečnit a v jaké podobě, je nad rámec možností mé odpovědi. Na druhou stranu předem počítat s neúspěchem a nezdarem ničemu neprospěje. Každý projekt má svá úskalí, rizika, těžkosti i své odpůrce. Jestliže naše církev tento Husův památník převzala, pak tím přejala odpovědnost nejen za správu, ale i za celkovou jeho obnovu a revitalizaci k roku 2015. Při zdůrazňování náboženského odkazu českého reformátora nelze opomíjet Husův význam pro národ a naši kulturu. Zdar renovace a dovedení obnovy Památníku Mistra Jana Husa v Husinci k důstojné podobě bude reprezentací nejen naší církve, ale i našeho státu. Tento projekt není možné uskutečnit bez podpory Jihočeského kraje, Ministerstva kultury i dalších institucí a především v dobré spolupráci s městem Husince.

* *V souvislosti s realizací stavební obnovy i koncepčními změnami se hovořilo o třech možných variantách: zachování stávající podoby objektu s tím, že by se obnovila expozice a udělaly nejnnutnější opravy; druhou možností byla zásadnější*

renovace památníku a třetí eventua- litou vytvoření už jednou plánované- ho vzdělávacího a kulturního centra s ohledem na případné dotace. Které variantě se dala přednost a proč?

Ivana Macháčková: Od samého začátku byla první varianta plánována jako nouzové řešení pro případ, že by se nepodařilo sehnat žádnou finanční podporu. Varianta druhá pak pro případ, že bychom žádali o podporu v projektu, kde nositel projektu nese finanční spoluúčast. Prozatím byla zvolena varianta třetí, to je vytvoření vzdělávacího a kulturního centra. Ale ráda bych upozornila, že se nejedná o centrum „už jednou plánované“, jak říkáte, ale o novou, poněkud skromnější koncepci. Původně město Husinec plánovalo vytvoření vzdělávacího a badatelského centra, v naší koncepci je centrum vzdělávací a kulturní, jak výše popsal bratr patriarcha. Proč jsme zvolili tuto variantu? Protože jediná možnost, jak získat 100% finanční krytí obnovy Památníku je žádat o podporu v Integrovaném operačním programu EU na obnovu národních kulturních památek, ve kterém je vždy určena minimální částka, o kterou lze žádat, a ta bývá dost vysoká. Je velmi pravděpodobné, že tento program bude na podzim ministerstvem kultury vyhlášen a domníváme se, že 600. výročí upálení Mistra Jana Husa je natolik významné, že máme velkou šanci podporu získat. Abychom však žádost mohli včas podat, je nutné ji dlouho předem připravovat. Proto už nyní na ní pracuje koordinátor pan ing. Jaromír Talíř, právník Mgr. Jiří Oswald, byla vypracována tzv. objemová studie – návrh architekta, jak by nový areál vypadal, a nyní probíhá výběrové řízení na firmu, která žádost připraví a zpracuje studii proveditelnosti (tj. jak bude Památník fungovat po dobu 5 let po dokončení obnovy). A zbývá ještě vybrat firmu, která zpracuje podrobný stavební projekt – veřejná zakázka se právě připravuje. Proč tolik lidí a firem? Protože pravidla pro žádosti jsou velmi složitá a je třeba, aby vše bylo zpracováno odborníky. Červnové zasedání církevního zastupitelstva tuto strategii schválilo. Ještě bych chtěla dodat, že stavební projekt bude připraven tak, aby mohl být použit v případě potřeby i pro jiné žádosti. Bude zpracován ve třech „fázích“ – první bude jen obnova historické části Památníku, druhá rozšíření o kulturní zázemí a třetí i o prostory pro vzdělávací činnost.

* *Následující otázka souvisí částečně s minulým dotazem. Na nedávném církevním zastupitelstvu zhodnotili někteří vystupující předpokládaný projekt jako poněkud „megalomanský“ s tím, že by bylo řešení spokojit se s nejnmutnějšími opravami, na které by se jistě našly nutné finance a které by do budoucna neohrozily finanční situaci církve. Samozřejmě, funkce Památníku by pak byla daleko skromnější, těžko bychom mohli hovořit o vzdělávacím a kulturním centru. Jaký je váš názor na tuto, řekněme, rizika? Můžete říci bližší informace o financování jednotlivých etap projektu?*

Miroslava Studenovská: O megalomanství lze hovořit vždycky, záleží na

úhlu pohledu. Pokud si chceme uvědomit význam Památníku pro naši církev, musíme situaci vyhodnotit jinak. Církevní zastupitelstvo si toho vědomo bylo a tak odsouhlasilo nejen dlouhodobý pronájem, ale s tím spojené povinnosti nájemce i určitá rizika. Památník je ve stavu, kdy potřebuje zásadní rekonstrukci, „kýbl vápna“, jak se někteří ještě domnívají, je pustou iluzí a stav památky nezlepší. Právě léta opomíjená údržba z důvodu nedostatku peněz dovedla objekty do špatného technického stavu vyžadujícího dnes hlubokou a citlivou rekonstrukci. Každý, kdo má nebo měl co do činění s památkovým objektem, mi rozumí. Důstojná rekonstrukce se bez dotace zvenčí nedá realizovat. V současné době usilujeme o získání finančních prostředků z mimocírkevních zdrojů a k tomu je potřeba mít připraveny podklady. Každý, koho žádáme a budeme žádat o finance, se okamžitě zeptá „A na co to chcete?“, proto je nutná detailní projektová dokumentace zpracovaná tak, aby mohla být použita pro více subjektů dotace přidávajících. Prioritně usilujeme o dotaci bez naší finanční spoluúčasti. Pokud naše žádosti neuspějí, což vzhledem k Husovu významu nepředpokládáme, budeme postupovat obezřetně podle našich možností tak, aby k žádnému ohrožení financování nedošlo. Jsem přesvědčena, že prostředky vložené do obnovy Památníku se církví několikrát vrátí, i když v jiné podobě. A na závěr si položme otázku: je v naší republice povolnější subjekt k prosazování odkazu Mistra Jana Husa než Církev československá husitská?

Otázky kladla dr. Klára Břeňová

CO NÁM ČLÁNEK O CZ NEŘEKL?

Dokončení ze str. 1
výše zmíněných 400000 Kč bude užito i v příštím roce. Ing. J. Talíř na tento dodatek přistoupil. Nikdo však neovšeměl, co vše musí ing. J. Talíř za 400000 Kč vykonat. Je koordinátorem čeho? Když jsem vyslechl představení ing. Talíře o financování projektu, který se mi zdá megalomanský, nevycházel jsem z údivu. Koordinátor projektu v platné uzavřené smlouvě obdrží do konce roku 2011 částku 400000 Kč plus cestovní náklady aj. Dále nám ing. Talíř sdělil, že pro toho, kdo bude zpracovatelem žádosti, plánuje 1080000 Kč odměny. Administrátor projektu by měl obdržet 108000 Kč. Tak nevím, proč koordinátor, proč administrátor, proč zpracovatel žádosti, když v běžného projektu zhruba v této plánované ceně realizace bývá odměna 300000 Kč. Tyto výdaje nebyly nijak podmiňovány úspěšností, jak bývá obecně zvykem. Za studii objemovou – stavební – 36000 Kč. Zde je nutno říct, že toto je opravdu málo. Projekt by měl církev přijít na 2880000 Kč. O závratnosti této sumy není třeba hovořit. Projekt musí být hotov dřív, než bude vyhlášena výzva.

Selským rozumem se dojde k tomu, že náklad, aniž bude vůbec jisto, že bude dotace vypsána, bude dle návrhu

DIAMANTOVÁ SVATBA

V sobotu 23. července v 11 hodin poděkovali v Husově sboru v Jaroměři, kde právě před 60 lety přijali svátost manželství, za svůj společný život manželé Dagmar a František Kuchtovi. Ve své službě Pánu prošli za tuto dobu náboženskými obcemi v Aši, Tachově, Žamberku, Broumově a Machově, Dvoře Králové a Bílé Třešně a v Jaroměři, kde také nyní bydlí.

"Diamantovou svatbu" vykonali a oslavili bratr biskup Štěpán Klásek a Jana Wienerová, dcera, spolu s rodinou, přáteli a bratry a sestrami z církve.

(jw)

KNIŽNÍ NOVINKY

"Bible je nazývána Knihou knih, ale v knihovně přátel jsem ji objevil zaprášenou a netknutou. Právě tehdy jsem se rozhodl dveře do domu Bible znovu otevřít a stát se tak vrátným pro pozorné a rozjímavé čtenáře," říká Jan Schwarz, autor knihy Tajemné dveře do domu Bible, kterou vydalo Beta Books, Alfa nakladatelství 2010.

V druhé části knihy se autor svěruje čtenářům i se svými zážitky ve společenství přátel a dětí na naší faře v Třebíči a popisuje setkání s babičkou ve stavu klinické smrti, které prožil po havárii na kole ve Vojenské nemocnici, kam byl letecky dopraven.

Kniha (220,- Kč) je k dostání u všech dobrých knihkupců.

(red)

koordinátora projektu ing. J. Talíře, předneseno 4. června na jednání církevního zastupitelstva, 4504000 Kč. Plánované výdaje za megalomanský projekt 8000000 Kč. Ve výpočtech mi chyběl údaj, kolik bude zaplacen za stavební dozor a kolik bude zaplacen za autorský dozor. Ve výdajích mi chyběl základní údaj, který je nemalý, a to firma, která bude sledovat a monitorovat vlastní stavbu a která na závěr vykoná kompletní monitoring plus vyúčtování dotace pro EU.

V čem vidím klad rozhodnutí se pro správu Husince a v čem vidím zásadní nedostatek? V rozhodnutí k záměru zrekonstruovat rodný dům Mistra Jana Husa a zbudovat vzdělávací centrum mi chybí studie proveditelnosti. Největší problém celého tohoto projektu je nejasnost provozních nákladů. Pokud EU poskytne peníze na tento projekt, budeme muset 5 let po realizaci projektu provozovat nejenom muzeum, ale i vzdělávací centrum. Provozovat, ale hradit i všechny náklady.

Dle mého názoru jsme měli převzít rodný dům Mistra Jana Husa a řádně jej opravit. Na to by stačilo zhruba 8–9000000 Kč a tím by měla investice církve skončit. Objekt – rodný dům Mistra Jana Husa – nikdy nebude naším vlastnictvím. Přesto přese vše my ponese zodpovědnost za projekt.

Pokud chceme budovat vzdělávací středisko, měli bychom toto středisko vytvořit tak, aby i církev měla možnost ve středisku působit pro administrativní, vědecké a jiné a jiné účely. Takového střediska však nemůže ležet v Husinci. Středisko musí ležet buď v Praze nebo přinejmenším v některém krajském městě. Tam bychom bez problémů mohli garantovat udržitelnost 5 let. Kdo bude jezdit na celocírkevní akce do Husince?

Dále, jaký je dnes zájem o doškolování dětí ve věci dějin, avšak i dějin kolem Mistra Jana Husa? Musíme vycházet z reality. Pokud by církvi vyšla dotace na 8000000 Kč, ponese 5 let riziko, že bude muset z rozhodnutí kteréhokoliv kontrolního orgánu 8000000 Kč plus penalizaci vrátit. Toto by bylo rozhodnutím o ekonomické likvidaci církve. Pokud chceme něco udělat pro paměť Mistra Jana Husa, zrekonstruujeme historický dům Mistra Jana Husa, pokusme se tento památný dům zviditelnit a splníme pak bez problémů, co jsme si předsevzali.

Prosím všechny, aby se zamysleli nad obsahem mého zamyšlení, a pokud se se mnou ztotozníte, mějte vliv na své diecéze, aby došlo k revizi celého zá- měru.

Jan Hradil

